

முதலாவது அனைத்துலகத் தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு 2020

“வரலாற்றுப் போக்கில்
தமிழியல் ஆய்வுகள்”

ஆய்வுக்கட்டுரைத் தொகுப்பு

பதிப்பாசிரியர்கள்

பேராசிரியர். ம. இரகுநாதன்

திரு. ஈ. குமரன்

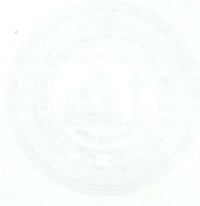
திரு. க. அருந்தாகரன்

10, 11 ஜனவரி 2020

தமிழ்த்துறை,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,

இலங்கை.

தமிழ்நாடு சாஸ்திர அகாடமி

0202 இலாப நஷ்ட

செய்க்காப்பி ப்ருய்யாசனம்

நாற்பெயர் : “தமிழியல் ஆய்வுக்கட்டுரைத் தொகுப்பு”

மொழி : தமிழ்

பதிப்பாசிரியர்கள் : பேராசிரியர். ம. இரகுநாதன்

திரு. ஈ. குமரன்

திரு. க. அருந்தாகரன்

முதற்பதிப்பு : 10 ஜனவரி 2020

வெளியிடுவோர் : தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,

யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

பக்க அளவு : B5

பக்கங்கள் : 829

அச்சிட்போர் : கரிகணன் (குனியார்) நிறுவனம்,

இல. 672B, கே.கே.எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

ISBN : 978-955-44441-3-3

சித்தர்களின் உளச்சீர்மியம் : இடைக்காட்டுச் சித்தர் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

திரு. சி. ரமணராஜா

விரிவுரையாளர்,

இந்துநாகரிகத்துறை,

இந்துக்கற்கைகள் பீடம்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இந்திய மெய்யியற் புலத்தில் தனித்து அடையாளம் காணத்தக்க சித்தர் மெய்யியலானது உளவியற் கூறுகள் பலவற்றை உட்கிடையாகக் கொண்டுள்ளது. உளவியலில் உளச்சீர்மியம் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெற்றுள்ள நிலையில் உளவளத்துணையை விசேடமாக கற்பிக்கும் பலர் இன்று உருவாகியுள்ளனர். இவர்கள் தொழில் ரீதியான உளவளத்துணை நிபுணர்களே. ஆனால் வாழ்வியலின் அர்த்தத்தை உணர்த்த விழைந்த சித்தர்கள் தொழில் நிலை சார்ந்தவர்கள் அல்லர். ஆனால் அவர்கள் உளச்சீர்மிய வாதிகளே. இந்துசமய மரபில் நிலைபெற்றுவிட்ட பதினெண்சித்தர் மரபில் இடைக்காட்டுச்சித்தரும் ஒருவர். இவரது பாடல்கள் ஆன்மாவை விளித்துரைப்பதாகவும், வாழ்வியல் அர்த்தத்தை சாதாரண மனிதர்களுக்குப் போதிப்பதாகவும் அமையப் பெற்றுள்ளன. இத்தகைய போதனைகளை எங்ஙனம் உளச்சீர்மியங்களாகக் கொள்ளவியலும்? இவரது போதனையின் பிரதான இலக்கு மனிதருக்கிடையில் ஒத்திசைவைக் காணுதல் என்பதா? மனித வாழ்வியலின் நோக்கமென்ன? ஆன்ம நலனோன்புதலுக்கான போதனைகள் எவ்வாறு இவரால் எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளன? போதனை யாரால் யாருக்குச் செய்யமுடியும்? எந்தச் சூழ்நிலையில் இது அவசியமாகும்? எனும் ஆய்வுவினாக்களை முன்வைத்து, இடைக்காட்டுச் சித்தரின் பாடல்களை முதன்மை ஆதாரங்களாகவும், விபரண ஆய்வு அணுகு முறையினடிப்படையிலும் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப் படுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள் : இடைக்காட்டுச்சித்தர், நலனோன்புதல், சித்தர் மெய்யியல், வாழ்வியல் நெறிமுறைகள், உளச்சீர்மியம்.

ஆய்வினை நியாயித்தல்

இந்துசமய மரபில் மாற்று மரபு ஒன்றினை உருவாக்க விளைந்தவர்கள் சித்தர்கள். சாமான்ய மக்களை விலக்கி நிற்கும் வேத, பிராமண மற்றும் உயர்ந்தோர் மரபுகளுக்கு எதிராக விளங்கும்

சிந்தனை மரபே மாற்று மரபு என்று சுட்டப்படுகிறது. வேதமரபுச் சிந்தனைகள், பிராமணிய ஆதிக்கம், அதிகாரத்துவமிக்க திருக்கோயிற் பண்பாடு முதலானவற்றை நிராகரிப்பனவாக சித்தர் சிந்தனைகள் அமைந்தாலும் ஆன்மாவையோ, ஆன்ம உயிர்ப்பையோ நிராகரித்தவையாக அமைந்தன எனக் கொள்ளமுடியாது. ஆன்மிகம் என்பது வாழும் உலகுக்கு அப்பாற்பட்டதன்று. அது ஆன்மாவை இறைவனுடன் இணைப்பது, வாழ்வியலை முறைப்படுத்துவது, அர்த்தமாக்குவது. இதன் அடிப்படையில் சித்தர்களை நிறுவன எதிர்ப்பாளர்களாக அடையாளப்படுத்தி நோக்கும் நிலை கடந்து, வாழ்வியல் தத்துவத்தை எவ்வாறு போதனை செய்து, வழிப்படுத்தி ஆன்மீக மேம்பாட்டுக்கு வித்திட்டனர் என நோக்குவது இன்றியமையாதது. இதனடிப்படையில் இவ்வாய்வு முக்கியம் பெறுகின்றது.

அறிமுகம்

வேதம், ஆகம மரபு சார்ந்து, சைவசமயம் பல்வேறு கூறுகளில் உரையாடலுக்கு உட்படுத்தப்படும் அதேவேளை இம்மரபுகளின் உட்காகவே சைவ சமயம் சார்ந்த சமூகக் கட்டமைப்பு என்பதும் உருவாக்கப்படுகின்றது. ஆயினும் சமூக வளர்ச்சிக்கு அம்மரபு நிலைகளுக்கூடாக கட்டமைக்கப்பட்ட கூறுகள் துணை புரிந்தனவா? அனைவரையும் சைவசமயத்துக்குள் உள்ளீர்த்துக் கொள்ளும் முறையான திட்டமிடல்களைக் கொண்டிருந்தனவா? இம்மரபுகளினூடாக வடிவமைக்கப்பட்ட சைவ சமயம் சமூகத்தின் படிநிலைகளை மறுத்துச் செயற்பட்டதா? என்ற வினாக்களுக்கூடாக சைவ சமயம் தொடர்பாக கருத்து ஒன்றும் போது, 'சீர்திருத்தம்' என்ற சொல்லாடலை அது வேண்டி நிற்பதனை உணரலாம். கி.பி 6 - 18 ஆம் நூற்றாண்டு வரை சைவசமயிகள் முன்னெடுத்த சீர்திருத்தச் சொல்லாடல்கள் சமயத்தை வளர்த்தெடுக்க முற்பட்ட மாற்றுச்சொல்லாடல்கள் அல்லது சைவ சமயத்தின் வேறு ஒரு பிரிவினராக செயற்பட முனைந்த எத்தனிப்பு என்று கருதவேண்டியுள்ளது.¹ ஆகவே சித்தர்களை சைவ சமயத்தின் தனிப்பிரிவினராக எண்ணுவது பொருத்தமானதாகும்.

இந்தப் பின்புலத்தில் சைவ சமய ஆக்க இலக்கிய வரிசையில் சித்தர் பாடல்கள் குறித்த அவதானிப்பும் நோக்கும் அவசியமாகின்றது. சித்தர்களின் கலகம், சமுதாயப் புரட்சி என்பன வேதாகம மரபுகளுக்கூடாகக் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்த சைவ சமூகத்திலேயே இடம்பெற்றிருந்தன. இவை எதனால் நிகழ்ந்தன? இவற்றை கலகம் எனக் கொள்ளலாமா? அல்லது இச்செயற்பாடுகள் மூலம் அனைவரையும் ஒத்திசைவுபடுத்துவதா நோக்கம்? உண்மையில் சமூக வளர்ச்சிக்கு எவை தடையாக உள்ளனவோ அவற்றை புறமொதுக்குதல் அவசியம். இந்த நோக்கத்திலேயே சித்தர் சிந்தனைகளும் அமைந்திருந்தன என்பதனை புறந்தள்ள இயலாது. எனவேதான் சடங்குகள், மூடப்பழக்க வழக்கங்கள், சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள், வர்ண தர்மங்கள், திருக்கோயில் அதிகாரத்துவம் முதலானவற்றுக்கெதிரான கண்டனக் குரல்கள் அவர்களால் எழுப்பப்பட்டன. அனைத்து வேறுபாடுகளையும் களைந்து அனைவரும் சமம் எனும் ஒத்திசைவான பண்பினை முன்னிறுத்த விழைந்தனர். உடல், மனம், ஆன்மா முதலானவற்றின் நன்மை, தீமை குறித்து கருத்துரைத்தனர். தனிமனிதனின் ஆன்மிக மேம்பாட்டிற்கு எதிரானவற்றை நிராகரிப்புச் செய்தனர்.

உடலோம்புதலுக்கு காயகல்ப முறையை வகுத்துக் கூறியதுடன் உளநல மேம்பாட்டுக்காகவும், வாழ்வியலின் அர்த்தத்தை உணர்த்துவதற்காகவும், தகுதி வாய்ந்த ஆலோசனையாளர்களைப் போல (Competent Counselors) அறிவுரைப் போதனைகளை வழங்கி ஆன்மாக்களை வழிப்படுத்தியுள்ளனர். போதனை என்பது கற்பித்தல் (Instruction of School), ஞானம் (Wisdom), தூண்டுதல் (Inducement), அறிவுரை (Advice) எனப் பொருள்பட்டு நிற்கின்றது.² இதனடிப்படையில் சித்தர்களின் போதனைகள் ஆன்மிக வழிப்படுத்தலில் உள்சீர்மியங்களாக இன்றியமையாத இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன.

சித்தர் பொருள் விளக்கம்

அட்டாங்க யோகத்தினப் பயிற்சி செய்து அற்புத சக்திகளைப் பெற்ற சிவயோகிகளே சித்தர்களென்று 'அகத்தியர் பூசைவிதி 200' எனும் நூல் கூறுகின்றது. சித்தர்கள் எண்ணற்றவர் உளராயினும், வடநாட்டில் ஒன்பதின்மர் (நவநாத சித்தர்) என்றும், தென்னாட்டில் புதினெண்மர் (புதினெண் சித்தர்) என்றும் வழங்கும் மரபும் நிலைபெற்றுள்ளது. இப்பதினெண் சித்தர் கணத்தில் இடைக்காட்டுச் சித்தரும் ஒருவர். இவரது ஆன்மிக வழிகாட்டல் போதனைகள் குறித்து நோக்குவதற்கு முன்பாக சித்தர் என்ற சொல்லாட்சி குறித்தும், சித்தமரபின் தோற்றம் குறித்தும் நோக்குவது சிறப்பாகும்.

சித்தர் என்ற சொல்லாட்சி சித்தமருத்துவத்தோடு நேரடியாகத் தொடர்புடையது. மருத்துவம் தொடர்பான கருத்துக்களை குழுஉக்குறி மிக்க பூடக நிலையில் சித்தமருத்துவர்களான சித்தர்கள் பாடியுள்ளனர். தமிழ்ச்செய்யுள் மரபில் இவர்களது மொழி புதியது. பேச்சுவழக்குச் சொற்களை உள்ளடக்கியது. சித்தமருத்துவம் பற்றிய பாடல்களுக்கும் சித்தர்கள் பாடல்களுக்கும் மிக நெருக்கமான தொடர்பு இருப்பதை காணமுடிகிறது. சித்தர் உருவாக்கத்தை சித்தமருத்துவ வரலாற்றில் தான் தேடவேண்டும். மாறாக சமூக சீர்திருத்த வாதிகளாக கட்டமைப்பது வரலாற்று முரண். அகத்தியர், போகர், இராமதேவர் ஆகியோர் சித்த மருத்துவர்களாகவும் சித்தர்களாகவும் இடம்பெறுகின்றனர். இவ்விரு மரபில் எது மூலமானது? எதிலிருந்து எது கட்டப்பட்டது? என்ற ஆய்வு தேவை. இத்தன்மை குறித்த விரிவான தரவுகளை தர்க்கப்போக்கில் உரையாடலுக்கு உட்படுத்தினால் சித்தர் மரபு எவ்வகையில் கட்டப்பட்டது என்பதனை அறிய வாய்ப்புக்கள் உண்டு.³

சித்தர் மரபானது சோழ அரசின் வீழ்ச்சிக்காலத்திலேயே வந்துவிட்டது. இத்தகைய சித்தமரபின் தொடர்ச்சி இஸ்லாமிய படையெடுப்பால் அற்றுவிட்டது என்றுதான் கூறவேண்டும். இஸ்லாமிய படையெடுப்பு தமிழ்நாட்டில் சித்தர் மரபே இல்லாமல் ஆக்கிவிட்டது. இப்படையெடுப்பு மட்டும் நிகழாதிருந்தால் தொழிற்புரட்சிக்கான வித்து தமிழ் நாட்டில் உணரப்பட்டிருக்கும். இச்சித்தர்களுக்கு பொதுக்கூறு உண்டு. சித்தர்கள் அலைந்து திரிபவர்கள். கடவுளை நம்புகிறவர்கள். ஆனால் கோயிலை நம்பாதவர்கள். பார்ப்பன மேலாண்மையை விரும்பாதவர்கள், சாதிவேற்றுமை காணாதவர்கள். மேற்கண்ட காரணங்களால் தான் சித்தர்களின் நூல்கள் எதுவும் மடத்திலிருந்து கிடைக்கவில்லை. மாறாக அவை கிராமத்து ஏடுகளிலிருந்தும் மனப்பாடம் வழியாகவும் கிடைக்கப்பெற்றன.⁴ எனவே சைவப்பண்பாட்டின்

நிலைக்களங்களாகத் திகழும் திருக்கோயில் எனும் நிறுவன எதிர்ப்பு சித்தர்களிடமிருந்து தான் ஆரம்பிக்கின்றது எனலாம். இங்கு குறிப்பிடக்கூடிய விடயம், சித்தர்கள் வெறுமனே எதிர்ப்பியக்க நிலையில் மட்டும் இயங்கினர் எனக்கொள்வது தவறானது. அவர்களது எதிர்ப்பு நிலைகள் யாவும் சமயத்தை சுத்தம் செய்வதாகவே அமைந்தன. தூய்மைப்படுத்துதல் என்பதே அதன் தூர இலக்குகளாக இருந்தன. எனவே தான், வேதமரபு, வேதியர் மேலாண்மை, திருக்கோயில் அதிகாரத்துவ மேலாண்மை முதலானவற்றுக்கு எதிராக அவர்கள் இயங்கினாலும் ஆன்மிக மேம்பாடு கருதி மாற்று மரபுகளை போதனை செய்திருக்கிறார்கள். இம்மாற்று மரபானது புதிய சமுதாய கட்டமைப்பொன்றினை உருவாக்க விழைந்தது. இத்தகைய பின்னணியிலேயே சித்தர் பாடல்களை அணுகுவது அவசியமாகும்.

இடைக்காட்டுச்சித்தர்

தமிழ்நூல் பதிப்பு வரலாற்றில் சித்தர் பாடல் பதிப்புகளாக வெளிவந்தனவற்றுள் இடைக்காட்டுச் சித்தர் பாடல்களுக்கும் தகுந்த இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது. சச்சிதானந்த சமுமுனைச் சூத்திரம், யோகஞான சாத்திரத் திரட்டு, போகர் ஜனன சாகரம், பழம்பாடல் திரட்டு முதலான நூல்களிலும், தஞ்சை சரசுவதிமகால் நூலகம் படத்தில் காணப்படும் சித்தர் கூட்டத்திலும், அபிதான சிந்தாமணி, கலைக் களஞ்சியம் முதலியன குறிப்பிடும் பதினெண்சித்தர் பெயர் பட்டியலிலும் இடைக்காட்டுச் சித்தர் பதினெண் சித்தர் மரபில் ஒருவராக உள்ளடக்கப் பட்டிருக்கின்றார். ஆனால் சித்தவைத்திய நூல்களை ஆராய்ந்தவர்கள் பதினெண் சித்தர் பட்டியலில் இவரை உள்ளடக்கவில்லை.

இவரைத் திருமாலின் அவதாரம் என்பர். தொண்டை மண்டலத்தில் இடையன் திட்டு எனும் ஊரில் இடையர் குலத்தில் பிறந்தவர் என்றும், மதுரைக்குக் கிழக்கே உள்ள இடைக்காடு எனும் ஊரில் பிறந்தவர் என்றும் இருவேறுபட்ட கருத்துக்கள் இவர் சார்ந்து நிலவுகின்றன. போகர் எனும் சித்தரின் பிரதான சீடர்களில் ஒருவராகத் திகழ்பவர். இவரைக் கொங்கணச் சித்தரின் சீடராகவும் சிலர் கூறுவர்.⁵ கோனார் என வழங்கப்படும் இடையர்களை முன்னிறுத்திப் பாடியதால் இடைக்காட்டுச் சித்தர் என வழங்கப் பெற்றார். இடைக்காடு என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவராதலின் இப்பெயர் பெற்றார் என்றும் கூறுவதுண்டு.⁶ இவர் வருடாதி நூல் முதலிய காலக் கணிப்பு நூல்களையும் மருத்துவ நூல்கள் சிலவற்றையும் இயற்றினார் என்பர். இவரது காலம் பற்றி பலவிதமான கருத்துக்கள் நிலவினும் பொதுவாக 15ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவராக ஆய்வாளர்கள் இணங்காண்கின்றனர்.

உளச்சீர்மியமும் சித்தர் சிந்தனைகளும்

உளச்சீர்மியம் அல்லது உளவளத்துணை என்பது உள்ளத்தை வழிப்படுத்தல், வளப்படுத்தல் ஆகும். இச்செயற்பாடு உளநலம் பாதிக்கப்பட்டவர்க்கு மட்டுமே அவசியமானது என்பது தவறானதாகும். நவீன செல்நெறியில் அனைவர்க்கும் உரியதொன்றாக இச்செயன்முறை பார்க்கப்படுகின்றது. எனவேதான் குறித்த ஒரு நபருக்காக அல்லது சமுதாயத்தவர்க்காக என்றில்லாது பொதுவாக மனிதனை விளித்து சித்தர்கள் போதனை செய்துள்ளனர்.

சித்தனைத் தூண்டல்களாலும் சிந்தனைக் கிளறல்களாலும் ஒருவர் தமது உள்ளத்தை வளம்படுத்தலும், உள அபிவிருத்தியை முன்னெடுத்தலும் சீர்மியத்தின் செயற்பாடாகும். உள்ளம் வளம்பெறும் பொழுது உடலியக்கமும், மனவெழுச்சிக் கோலங்களும் வளம்பெறும். இது இருநிலை வினை கொண்டது. உடலும் மனவெழுச்சிகளும் வளம்பெறும் பொழுது உள்ளமும் வளம்பெறும். அதாவது உடல், உள்ளம், மனவெழுச்சி ஆகியவை ஒன்றிணைந்து மேம்பாடு பெறுவதற்கு சீர்மியம் துணைநிற்க வேண்டும்.⁷

உளவளத்துணை பற்றி பலரும் பல்வேறு கருத்துக்களையும் வரைவிலக்கணங்களையும் முன்வைத்துள்ளனர். உளவளத்துணை என்பது மனித மேம்பாட்டுக்கான சிறந்த பொறி முறையாகும். அமெரிக்க உளவளத்துணை சங்கத்தின் வரைவிலக்கணத்தின்படி உளவளத்துணையின் பிரதானமான மூன்று இலக்குகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. அவையாவன, உளவளத்துணையின் போது இலக்காக அமைவது யார்?

உளவளத்துணையின் நோக்கம் என்ன?

அந்த நோக்கினை அடைவதற்கு எடுக்கப்படும் விதி முறைகள் என்ன? என்பனவாகும். மேற்குறிப்பிட்டபடி இலக்குகளைத் தேடியறிந்து அதற்குப் பதில் தேடுவதனுடாகச் சிறந்த உளவளத்துணை செய்யவியலும். இவ்வரைவிலக்கணத்தின்படி, உளவளத்துணை என்பது, வளர்ச்சிக்கு முரணாக, முட்டுக்கட்டைகளுக்கு முகம் கொடுக்கும் போது அவைகளில் இருந்து வெற்றியடைவதற்கு உதவுதல் ஆகும்.⁸ இதனடிப்படையில் அவதானிக்கும் போது உள்சீர்மியம் என்பது உதவி செய்யும் நடவடிக்கை என விளங்கிக் கொள்ள இயலும். உளவளத்துணை என்பது, ஒருவருடைய திறமை, சக்தியை விருத்தி செய்து கொள்வதற்கு கொடுக்கும் ஒரு உதவியாகும்.

ஒருவருக்கு அவரது பிரச்சினையை அவராகவே தீர்த்துக் கொள்வதற்குச் செய்கின்ற ஒரு உதவியாகும்.

பிரச்சினை அல்லது சிக்கல் ஒன்றில் அகப்பட்டுள்ள ஒருவருக்கு அல்லது குழுவிற்கு அல்லது மக்களுக்குப் பண்பு ரீதியில் மேலானதும் திருப்தியானதுமான தீர்மானங்களை அவர்களாகவே எடுக்க ஒத்தாசை புரியும் ஒரு வகையான மேம்பாடுள்ள செயற்பாடாகும். இது உடலும் உள்ளமும் இதயத்தினைச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய செயல் நடவடிக்கையாகும்.

பிரச்சினையை அல்லது சிக்கலை மையமாக வைத்து அதன்மீது கட்டி எழுப்பப்படும் நடவடிக்கை ஒன்றுமல்ல. இது ஒரு ஆயுள் அல்லது ஆட்களை மையமாகக் கொண்டு அதன்மீது கட்டி எழுப்பப்படும் ஒரு செயற்பாடாகும்.⁹

இவ்வாறு மேலே நோக்கிய வரைவிலக்கணங்களின் படியும் உளவளத்துணை என்பது தலையீடு செய்யும் ஒரு வெற்றிகரமான செயற்பாடு என்பது புலனாகிறது.

சீர்மியம் என்பது உள்ளத்தை மலர்விக்கச் செய்யும் ஒரு நடவடிக்கையாகும். ஆற்றல்களைக் காட்டுதல், காட்சிகளைக் காட்டுதல், தரிசனங்களைக் காட்டுதல் என்றவாறான கட்டவிழ்த்து விடும் நடவடிக்கை அங்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. சீர்மியத்தினால் தனிமனித இயக்கம், குழு இயக்கம். சமூக இயக்கம் முதலியவை உணர்த்தப்படுகின்றன.¹⁰ சீர்மியத்தினால், தெளிவு, துணிவு, இசைவு முதலியவை ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. ஒருவர் தன்னுள்ளாகத் தன் சுயத்தை அறியச் செய்வது சிறந்த தரிசனமாகும். 'தன்னை அறியத் தனக்கொரு கோடில்லை'¹¹ என்பர் திருமூலர். இதன் மூலம் தன் நிலையை தாமே உணர்தல், தமது பலம், பலவீனம் எவையென்பதை அறிதல், தனது எண்ணங்களையும், செயற்பாடுகளையும், நடத்தைகளையும் எதிர்காலத்தில் வினைத்திறனுள்ளதாக உருவாக்கிக் கொள்ளுதல் என்பவற்றுக்கு சீர்மியச் செயற்பாடுகள் துணை புரியும். புலக்காட்சித் தெளிவை ஏற்படுத்துதலும் சீர்மியச் செயற்பாட்டின் பிரதான இலக்காகும். அகத்திலே தெளிவு ஏற்படுத்தத்தக்க தகுதி குருவுக்கே உண்டு என தெளிதல் என்பதில் குருவுக்கான இடத்தை இந்துசமயப் புலம் தகுந்தவாறு அளித்திருக்கிறது. 'தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்'¹² எனும் திருமந்திரச் செய்யுளால் அதனை மீளவலியறுத்தலாம். ஒருவர் 'தன் சுயத்தை' அறிந்து கொள்ள, தகுந்த குரு தேவை என்பதனை எல்லா ஞானிகளும் அறுதிபடத் தெரிவித்துள்ளனர். இதனடிப்படையில் மனதில் தெளிவைத் தரக்கூடிய குருவின் செயற்பாட்டையே இன்றைய உள்சீர்மிய வாதிகள் மேற்கொண்டு வருதல் சுட்டுதற்குரியது.

ஆற்றுப்படுத்தல் என்பது தொழில், கல்வி, திருமணம், ஆன்மிகம், சமூகம் என பல்வகைமை சார்ந்து இடம்பெறும். அவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறான இலக்குகளைக் கொண்டிருக்கும். இதனடிப்படையில், ஆன்மிகம்சார் ஆற்றுப்படுத்தலின் இலக்குகளாக,

- மனித வாழ்வியலின் அர்த்தத்தைப் புரியவைத்தல்.
- சமூகத் தடைகளை இனங்கண்டு சீராக்குதல்.
- உடல், மனம் ஆகியவற்றின் ஒருங்கமைந்த செயற்பாடு ஆன்மிகத்துக்குத் துணை புரியுமாற்றை உணர வைத்தல்.
- நேர்முக எண்ணங்களை வளர்க்கத் தூண்டுதல்.
- ஆன்மாக்களின் உண்மைச்சுயம் எது எனத் தெளியவைத்தல்.
- மனிதர்களிடையே விழுமியப் பண்புகளை விருத்தியுற்செய்தல்.
- வழிபாடுகள், அனுட்டானங்கள், வாழ்வியல் முறைகளின் நலன்களில் அக்கறை கொள்ளச்செய்தல்.
- மனிதர்களிடையே ஆழப்பொதித்துள்ள ஆற்றல்களின் உணர்த்துதல்.
- சமூக முரண்பாடுகளைக் களைதல்.
- சமயத்தின் பாதுகாப்பை வளர்க்க உதவுதல்.
- இறை - ஆன்ம தொடர்புகளை அதிகரித்தல்.

ஆன்மாக்களின் உயர் இலக்கினை உணர வைத்தல்.

என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இத்தகைய இலக்குகளே உள்சீர்மியத்துக்கான அல்லது உளவளத்துணைக்கான அத்திபாரங்களாக உள்ளன. இன்று உலகளவில் பரந்து வளர்ந்து விட்ட உளவியல் விஞ்ஞானம் ஆரம்பத்தில் ஆன்மிகத்தை நெருக்கமான இடத்தில் வைத்து அதனை அணுகியிருக்கவில்லை. ஆனால் இந்துசமயப் புலத்தில் உளக் குணமாக்கல்

செயற்பாட்டுக்கு ஆன்மிகத்தின் அவசியம் உணர்த்தப்பட்டிருந்தது. எனவேதான், 'சிவனுறையும் கோயில் சூழ்ந்து தாழ்ந்திறைஞ்சத் தீவினைகள் தீருமன்றே'¹³ என ஆன்மீகத்தின் உயர் நிறுவனங்களான திருக்கோயில்களை நோக்கியதாக இத்தகைய ஆற்றுப்படுத்தல்கள் அமைந்திருந்தன. பக்தி இயக்கவிலாளர்களால் சமூகமயப்படுத்தப்பட்ட திருக்கோயில்கள் சித்தர்களால் கேள்விக்குட்படுத்தப்பட்டமைக்கு ஆதிக்க சக்திகளின் அதிகாரத்துவம், போலியான வழிபாடுகள், சமூக இலக்குத் தவறுதல், சுரண்டல்கள் என்பன காரணங்களாக அமைந்தன. எனவே இவர்களின் உள்சீர்மியங்கள் திருக்கோயில்களை நோக்கியதாகவன்றி சுயத்தை உணரத் தூண்டுபவையாக - தன்னிலை அறிதல் என்பதற்கான போதனையாக அமைந்திருந்தன.

சமூக மேம்பாட்டினை பிரதான இலக்காகக் கொண்டிருந்த சித்தர், சமூகத் தடைகளை கட்டுடைப்புச் செய்ய விழைந்தனர். வேதமரபுச் சிந்தனைகள், வேதியர் அதிகாரத்துவம், திருக்கோயில் மேலாதிக்கம் என்பன ஆன்மிக நல மேம்பாட்டுக்கான சமூகத்தடைகளாக அவர்களால் இனங்காணப்பட்டன. இந்த அகத்தூண்டுநிலை அவர்களின் உள்ளத்தில் கலகத்தை அல்லது புரட்சியை உண்டுபண்ணியது. இதன் விளைவே அவற்றுக்கெதிரான கருத்தேற்றங்கள். இத்தகைய கருத்தேற்றங்களானவை அதிகாரத்துவக் கட்டமைப்பில் அடக்கப்பட்டுள்ள ஆன்மாக்களை பகுத்தறிவு ரீதியாக சிந்திக்க வைத்தது. உண்மைச் சுயத்தை சுயபரிசோதனை செய்யத்தூண்டியது. சமூக விழிப்பை ஏற்படுத்தியது. 'தன்னை அறிதல்' என்னும் உயர் நிலையை நோக்கி விரைவுபடுத்தியது. செய்யத்தக்கன எவை? தகாதன எவை? போலியானவை எவை? உண்மையானவை எவை? என பகுத்தறியும் பண்பினை அதிகரித்தது. வாழ்வின் இலக்கு என்ன என்பதனை அறியத்தூண்டியது. இவ்வாறான அகத்தூண்டல்கள் சமூகக் கட்டமைப்புகளில் இருந்து வெளிவர தனிமனிதனுக்கான உத்வேகத்தைக் கொடுத்தது. இத்தகைய பின்புலத்திலே தான் சித்தர்களை கலகக்காரர்கள், புரட்சியாளர்கள் என்ற சொற்புதங்களால் சுட்டப்படுவதற்கான காரணங்களை அணுக வேண்டும். இதனடிப்படையில் சித்தர்களின் போதனைகளை உள்சீர்மியங்களாகக் கருதமுயலும் சந்தர்ப்பத்தில் அவை ஆன்மிக நலமேம்பாடு கருதியதாக அமைந்திருக்குமாற்றினை உணரலாம். இடைக்காட்டுச் சித்தரின் உள்சீர்மியம்

உலகப் பற்றுக்களில் தோய விடாது உள்சீர்மை செய்வது சித்தர்களின் பொதுவியல்பாகும். இடைக்காட்டுச் சித்தரும் இவ்விலக்கின் வழி நின்று உள்சீர்மை செய்துள்ளார். வாழ்வின் நிலையாமைகளை அழுத்தியுரைத்து நிலைபேறான ஒன்றை சுட்டுணர்த்தல், வாழ்வின் அர்த்தத்தைப் புரிய வைத்தல், பண்பு நல விருத்திக்கான விழுமியங்களை அழுத்திக் கூறுதல், உளநலம் வேண்டுபவருக்கும் பெரும் நுண்மதிக்கும் இடையே இசைவையும் இணைப்பையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய தவம், தியானம், சாதனைகள், அநுட்டானங்கள், முதலியவற்றை எடுத்துக் கூறுதல். சமூகத் தடைகளை கேள்விக்கு உட்படுத்தல் மூலம் சுயவிழிப்பு, சுயம் பற்றி அறிதலுக்கான சிந்தனைத்தூண்டல் என்றவாறாகவே இடைக்காட்டுச் சித்தரின் உள்சீர்மியத்தை அணுக வேண்டும். இவருடைய பாடல்கள் தாண்டவக்கோன், நாராயணக்கோன் ஆகிய இரு இடையறிடையே நடக்கும் உரையாடல் போல அமைந்துள்ளது. தாண்டவக்கோன் சிவன் என்றும், நாராயணக் கோன் விசுஷ்ணு என்றும் கொள்க என்பர் மு. அறிவொளி அவர்கள்.¹⁴ கோனார் என்பது இடையர் குலத்தோரின் பட்டப்பெயராகும். ஆகவே,

கோனார் என வழங்கப்படும் இடையர்களையும் அவர்கள் மேய்க்கும் ஆடு மாடுகளையும் குறித்துப் பாடியிருப்பினும் பொதுவாக அப்பாடல்கள் யாவும் ஆன்மாக்களை முன்னிறுத்திப் பாடப்பட்டவையே.

தாண்டவக் கோனார் கூற்றாக அமையும் முதல் புத்துப் பாடல்களும் ஒருவரை ஆன்மீக நெறியில் வழிப்படுத்துவதாக உள்ளன. சேர்ந்து கொள்ளுவீர், எண்ணுவீர், சேர்ந்திடும், சிந்தையில் வைப்பீர், நேசித்துக் கொள்ளுவீர் என்றவாறு ஒருவரை முன்னிலைப்படுத்திச் சீர்மியம் செய்வதுபோல அமைந்துள்ளன. இதனூடாக புத்தித்திருப்பம், சிந்தனை விரிவு, அறிவுநாட்டம் என்பவற்றைத் தரவல்ல அகத்துாண்டல் வினாக்களையும் எழுப்புகின்றார்.

நிலையில்லாத பொருட்களிடத்தே வைக்கப்படும் பற்றுக்களானவை கடுஞ்சினம் உளநெருக்கடி பதட்டம், பதகளிப்பு, மனமுறிவு முதலான உளத்தடுமாற்றங்களைத் தரக்கூடியன. வாழ்வின் அறியாமையினால் நிலைத்த பொருள் பற்றிய அறிவுத் தேடல் தவிர்த்து நிலையிலாதன மீது மனம் குவிகிறது. இதனால் நடத்தை மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து பிரதான இலக்குத் தவறுதல் இடம்பெற வாய்ப்புண்டு. இதனை நன்குணர்ந்த நிலையிலேயே, நிலையில்லாதனவற்றை எடுத்துக் கூறி நிலையானதைச் சென்றடையுங்கள் அதாவது 'சிவகதி சேர்மின்களே'¹⁵ என வழிப்படுத்தியுள்ளார் எனலாம்.

அனுபவ ஆற்றுப்படுத்துநராக தன்னனுபவங்களை எடுத்துக் கூறுவதாக 25 - 31 வரையான பாடல்கள் அமைகின்றன. உள்சீர்மியலாளர் தான் சார்ந்த அனுபவங்களை எடுத்துக்கூறி வழிப்படுத்துவது ஓர் உத்தியாகும். இவ்வுத்தியினை மேற்படி பாடல்களில் தாண்டவக் கோனார் கூற்றுக்களாக அவதானிக்க இயல்கிறது. இதற்கடுத்து நாராயணர் கோனார் கூற்றாக இடம்பெறும் 33 - 46 வரையான பாடல்கள் பசுவை விளிப்பதாக, பசுவுக்கு அறிவுரை பகர்வதாக அமையப்பெற்றுள்ளன.

எனவே இப்போதனைகள் ஆன்மாக்களாகிய பசுக்களுக்கே என்பது தெளிவாகும். பல இடங்களில் பசுவே! பசுவே! என ஆன்மாவை விழித்திருப்பது கவனத்திற்குரியது. 47 - 56 வரையான பாடல்கள் போற்றீரே என ஆன்மாவை முன்னிலைப்படுத்தி அவற்றின் குறியிலக்கை அழுத்தியுரைப்பதாக அமைந்துள்ளது. 'நெஞ்சொடு கிளர்த்தல்' எனும் தலைப்பிலமைந்த பாடல்கள் அனைத்தும் கல்மனத்திற்கு அறிவுரை கூறுவதாகவே அமைந்துள்ளது. கட்டுக்கப்பங்காத மனத்தை சிந்திக்கத் தூண்டுவதாக, எதனையும் பகுத்து நோக்கும் ஆளுமையை வருவிப்பதாக இப்பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

ஒருவரது நடத்தைப் பிறழ்வுகளுக்கு அவரது கட்டுப்பாடற்ற மன எண்ணங்களே காரணமாகும். மனம் அடக்கம் மிகச்சிறந்த அகப்பண்பாகும் என்பதனை, 'மனமெனும் மாட்டங்கில் தாண்டவக்கோனே - முத்தி வாய்த்தது என்று எண்ணேலா தாண்டவக்கோனே'¹⁶ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஒருவருக்குள்ளிருந்து தோன்றும் ஆசைகள் பலவகைத்தன. ஏதோ ஒரு வடிவில் இவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டேயிருப்பர். ஆசை நிறைவேறாமலோ அல்லது நிறைவேற்றுவதற்குத் தடை ஏற்பட்டோ இருக்கும் நிலைமை, உள்ளம் இடிதல் அல்லது மனமிடிதல் எனப்படும். தோல்வி மனப்பாங்கு, மனச்சோர்வு, உளச்சிதைவு, பிறழ்வு நடத்தை என்பன இதன் விளைவுகளாகத் தோன்றும். இது உடலுள் ஆன்மிக நலனுக்கு ஆரோக்கியமானதல்ல. இதனைக் களைவதில் சித்தர்கள் ஆர்வம் காட்டினர். ஆன்மாக்களிடத்தே இருக்கும் ஆசை இறந்தால் இந்த உலகங்கள் யாவற்றையும் கண்டுணரலாம்¹⁷ என்பது இடைக்காரின் போதனையாகும்.

‘அறிவோடு கிளத்தல்’ என்னும் தலைப்பிலமைந்த பத்துப் பாடல்களும் அற்பமான அறிவுத்தனத்தை நோக்கியமையும் அகவினாக்களாகக் காணப்படுகின்றன. அகநிலை சார் அணுகு முறைக்கான உத்தியாக உவமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இப்பாடல்களில் அகநோக்கு நிலைக்குரிய களத்தைத் திறப்பதற்கான உந்துதல்களை அவதானிக்கலாம். சித்தத்தொடு கிளத்தல், குயிலொடு கிளத்தல், மயிலொடு கிளத்தல், அன்னத்தொடு கிளத்தல் எனும் தலைப்பிலமைந்த பாடல்களும் உண்மைச் சுயத்தை அறிவுதற்கான அறிவுறுத்தல் களாகவே காணப்படுகின்றன. உவமை, உருவகம், வினா எழுப்புதல் முதலான உத்திகள் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. குயில், மயில், அன்னம், பசு என விளிக்கப்பட்டது ஆன்மாவே ஆகும்.

தொடர்ச்சியாக ஒருவர் மனமுறிவுகளுக்கு உட்படும் போது அவரிடத்தில் கோபம், பகைமை, வெறுப்பு ஆக்கிரமிப்பு முதலிய பண்புணர்வுகள் தோன்றுகின்றன. அவை ஒருவரது சிறப்பான வாழ்வியலுக்கு நன்மையளிக்கா. மேலும் இவ்வுணர்வுகள் விரிவடைவதனால் பொறுமையின்மை, பதகளிப்பு, மனச்சோர்வு, கிளர்ச்சி செய்தல், ஆக்கிரமிப்பு முதலான நடத்தைகள் வெளிப்படும். இதனடிப்படையில் இப்பண்புகள் உடலுள் ஆன்மிக நலத்துக்கு கேடுவிளைவிப்பவை எனக்கூறி நல்வழிப்படுத்த விளைந்த கருத்துக்களாக அவற்றை இனங்காணலாம்.

நிறைவுரை

மனித நலனுக்கானது என சமயங்கள் வகுத்த நன்னெறிசார் விழுமியங்களை கடைப்பிடிக்கத் தூண்டுவதற்கான போதனை முறைகளாகவும், மனம் அறிவுமயக்கமடையாமல் இருப்பதற்கான அறவுரைகளாகவும் இவரது உள்போதனைகள் அமைந்துள்ளன. இயம நியமங்கள், ஆசனம், பிராணாயாமம், தியானம், முதலானவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வழிகாட்டப்படுகிறது. உடலுள், ஆன்மிக முன்னேற்றத்துக்கு ஏதுக்களான சமூகத்தடைகளை இனங்கண்டு எடுத்துக்கூறி அவற்றைக் களைய வேண்டும் என உளச்சீர்மை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இவரது போதனைகள் சமயப்பரப்புரைக்கான செயற்பாடுகளாகவோ, குறுகிய நோக்கம் கொண்டாகவோ அமையவில்லை. இவை ஆன்மீக வழிப்படுத்தல்களாகவே காணப்படுகின்றன. ஆன்மாவை பல்வகையாக உருவகப்படுத்தி விளித்து செய்யத்தக்கன எவை? தகாதன எவை?

என பாகுபடுத்தியறியும் அறிவை இடைக்காட்டுச்சித்தர் அளித்துள்ளார். சமூகத்திலிருந்து ஒதுங்கிவாழும் சித்தர்கள் தம்மை நாடும் துணைநாடுநரான ஆன்மாக்களிடத்தே அதிகம் பேசுவதில்லை. சில வேளைகளில் மௌனம் சாதிப்பதுண்டு. சித்தர்கள் மீது கொண்டுள்ள சமூக மதிப்புக் காரணமாக அவர்களின் பரிந்துரையை ஏற்க மனிதர்கள் முன்வருவர். சித்தர்களின் பார்வைகள் உள்ளிட்ட சைகைகள், சிறுவார்த்தைகள் துணைநாடுநர்களின் உளத்தை சீர்மைப்படுத்துவதில் அல்லது உளக்குணமாக்குதலில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது எனலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. அழகரசன், (ப.ஆ.), 2010, பக்தி : அனுபவம் - அரசியல், ப. 189.
2. தமிழ் தமிழ் ஆங்கில அகராதி ப- 790.
3. ஆழகரசன், (ப.ஆ.), 2010, மு. கு. நூ., ப. 190.
4. பரமசிவன், தொ., 2008, சமயம், பக். 114-115.
5. தமிழ்ப்பிரியன், (உ.ஆ.), 2016, சித்தர் பாடல்கள் மூலமும் உரையும், ப. 205.
6. மெய்யப்பன், ச., (ப.ஆ.), 2003, சித்தர் பாடல்கள், ப. 240.
7. சபா.ஜெயராசா, 2002, கல்விச் சீர்மியம், ப.8
8. ரிட்லி ஜயசிங்க, (குமிழாக்கம்) யூ.எல்.எம்.நெளபர், 2010, உளவியல்சார் உளவளத்துணை அணுகுமுறை, ப. 66.
9. மேலது, பக். 66 67.
10. சபா.ஜெயராசா, 2002, மு. கு. நூ., ப.10.
11. திருமந்திரம், பா.எ. 2355.
12. திருமந்திரம், பா.எ. 139.
13. அப்பர் தேவாரம், 3: 29: 6.
14. தமிழ்ப்பிரியன், (உ.ஆ.), 2016, மு. கு. நூ., ப. 204.
15. மேலது, பா.எ. 23.
16. மேலது, பா.எ. 13.
17. மேலது, பா.எ. 15.